

Arrest

nr. 305 010 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. LOOS**
 Rotterdamstraat 53
 2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS *loco* advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 25 juni 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 november 2021 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 28 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je, P.A., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en bent afkomstig uit Nangharar waar je ook woonachtig was. Omwille van zijn werk als chauffeur voor de politie kreeg je vader meerdere dreigbrieven

van de taliban die eisten dat hij zijn job zou stopzetten. Op een dag belde je vader om te zeggen dat hij in een gevecht was terechtgekomen en hij mogelijks niet naar huis zou komen. Bij dit gevecht werd je vader gedood of meegenomen. Sindsdien kregen jullie geen nieuws meer van hem. Na dit incident stuurden de taliban een dreigbrief naar je huis waarin stond dat je je binnen de 10 dagen bij hen moest aanmelden. Hierna regelde je maternale oom de reis voor jou en je broers. Enige tijd later kwam er een tweede dreigbrief en zo'n 2 maanden nadien ontvluchtte je samen met 2 oudere broers Afghanistan. Je reisde naar België waar je in 2020 aankwam en er een verzoek tot internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Je was immers ten tijde van jouw verzoek om internationale bescherming en ten tijde van jouw eerste gehoor op het CGVS nog minderjarig.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou als niet-begeleide minderjarige in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Betreffende het gegeven dat je de voorkeur had voor een Pashai tolk dient te worden gesteld dat het gehoor in het Pashtou diende te verlopen om redenen die reeds per mail aan je voogd kenbaar werden gemaakt (namelijk dat er geen Pashai tolk beschikbaar is, te meer gezien de grote variatie in dialecten) en er zich hieromtrent geen problemen voordeden die een wezenlijke impact hadden. De vragen werden eenvoudig en eenduidig gesteld en indien nodig herhaald of geherformuleerd waardoor je de mogelijkheid had om je asielmotieven op een normale manier uiteen te zetten. Uit het gehoorverslag blijkt evenzeer dat je de Pashtou taal voldoende machtig was en je tevens ook enkele jaren naar school bent geweest. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet worden geconcludeerd dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat je er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aan je relaas kan immers geen geloof worden gehecht.

Wat betreft je verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de **EUAA Country Guidance** van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afgaanse samenleving dan ook veeleer ongelooftwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit je verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om je bij de taliban te laten aansluiten. Bovendien kan niet ingezien worden waarom ze iemand zouden willen rekruteren wiens vader ze kort voordien zouden hebben gedood en bij de overheid werkte.

Voorts konden je verklaringen hieromtrent evenmin overtuigen omwille van de verregaande vaagheid en het gebrek aan logica. Zo gaf je wel aan dat er 2 dreigbrieven toekwamen voor jou maar kon je zelfs niet bij benadering zeggen wanneer ze aankwamen. Gevraagd wanneer de eerste kwam kon je dit niet zeggen. Evenmin kon je op de vraag antwoorden hoelang nadien de tweede dreigbrief kwam. Overigens komt het evenmin aannemelijk over dat je zelfs niet kon zeggen wat er in de tweede brief stond (CGVS p.17-18).

Verder komt het weinig logisch over dat de taliban in de eerste brief zouden stellen dat je je binnen de 10 dagen moet presenteren – klaarblijkelijk zonder te zeggen waar je zich dan moest presenteren- om dan onbepaalde tijd nadien nog een dreigbrief te sturen (CGVS p.17-18). Uiteindelijk zouden ze pas maanden nadien een eerste keer naar je huis komen om je te zoeken hetgeen volstrekt onlogisch overkomt (CGVS p.19). Hiermee samenhangend komt het evenmin aannemelijk over dat je na de eerste dreigbrief klaarblijkelijk nog een redelijke tijd in je huis hebt verbleven ondanks de concrete dreiging van de taliban waarin ze uitdrukkelijk stelden dat ze jou zouden komen halen indien je je niet aanmeldde. Dat je niet

minstens bij een familielid hebt verbleven/ondergedoken komt in de door jou geschetste context weinig logisch noch geloofwaardig over, te meer gezien het gegeven dat je ook na de tweede dreigbrief nog 2 weken bent gebleven (CGVS p.18).

Betreffende het tweede bezoek van de taliban na je vertrek kon je evenmin aangeven wanneer dit dan wel plaatsvond hetgeen het gebrek aan geloofwaardigheid verder bevestigt (CGVS p.19).

Aangaande de vervolgingsfeiten tegen je vader dient wederom opgemerkt te worden dat je verklaringen hieromtrent onaannemelijk vaag zijn. Zo gaf je aan dat je vader dreigbrieven kreeg maar kon je wederom niet bij benadering zeggen wanneer hij deze kreeg, hoeveel hij er kreeg en nog belangrijker hoe hij deze verkreeg (CGVS p.16, 19).

Aangaande het incident met je vader legde je dan weer tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf je meermaals aan dat je vader onderweg naar huis beschoten werd door de taliban. Gevraagd wat hij toen letterlijk aan de telefoon zei stelde je dat hij zei: 'ik kom naar jullie toe, maar ik zit vast in een gevecht...' (CGVS p.14-15). Later tijdens het gehoor stelde je dan weer dat hij aan het werk was toen hij werd beschoten, dat hij toen niet onderweg naar huis was en hij toen onderweg was naar een andere plek (CGVS p.20). Dergelijke manifeste tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je relaas.

Betreffende de functie van je vader legde je evenzeer heel vage verklaringen af, hetgeen doet twijfelen of je vader überhaupt als chauffeur voor de politie heeft gewerkt. Zo kon je niet zeggen of hij als chauffeur door de politie werd aangeworven of effectief een politieagent was. Evenmin kon je zeggen of hij enige training had gekregen en vermoedde je enkel dat hij een wapen droeg. Behalve dat hij geen uniform droeg en de naam van zijn overste kon je geen verdere informatie over het beroep van je vader geven ondanks het gegeven dat dit centraal in je relaas staat (CGVS p.23).

Los van de geloofwaardigheid of je vader al dan niet als chauffeur heeft gewerkt, maakte je niet aannemelijk dat hij hierom bedreigd werd en geef je geen zicht op de actuele situatie van je vader gezien je het incident van je vader onvoldoende aannemelijk kunt maken. Sowieso kan evenzeer gesteld worden dat nergens uit je verklaringen blijkt dat jij of je familie – los van de ongeloofwaardige problemen mbt je rekrutering- na de vermissing van je vader nog problemen heeft gekend met de taliban waardoor niet kan worden ingezien waarom jij bij terugkeer alsnog problemen omwille van het beroep van je vader zou krijgen.

De documenten die je voorlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Betreffende de foto's kan opgemerkt worden dat daar niet uit kan worden opgemaakt wie de man effectief betreft nog los van het gegeven dat zelfs zijn functie hieruit niet kan worden onderscheiden. Betreffende de dreigbrieven van de taliban kan worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat de brief stelt dat zij je reeds voordien hadden gewaarschuwd – het betreft de eerste dreigbrief gezien er gewag wordt gemaakt van een termijn van 10 dagen- maar dit in jouw verklaringen op geen enkele wijze naar voor komt. Algemeen kan gesteld worden dat dergelijke dreigbrieven weinig bewijswaarde hebben gezien deze makkelijk zelf kunnen gefabriceerd of gekocht worden. Eenzelfde opmerking kan gemaakt worden over de bevestigingsbrieven die bovendien een sterk gesolliciteerd karakter vertonen. Betreffende de overplaatsingsbrief en de ontslagbrief kan evenzeer gesteld worden dat deze documenten makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Bovendien komt het bevreemdend over dat de brief stelt dat je vader wordt ontslagen omdat hij reeds 20 dagen afwezig was op zijn werk. Redelijkerwijs zou toch kunnen verwacht worden dat zijn werkgever op de hoogte was van de dood van je vader, zeker gezien de omstandigheden, waardoor dergelijke inhoud in de door jou geschetste context geen steek houdt.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken;

(iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en

de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar

een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige

schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 tot en met 48/6, 57/1, § 4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 10.3, b) van de Procedurerichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het *"beginsel van behoorlijk bestuur"*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"2. E-mailuitwisseling tussen P.H. en T.R.;

3. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

4. Bewijzen sociale media;

5. Bewijzen school;

6. Bewijzen werk;

7. Bewijzen scouts;

8. Bewijzen Tumult vzw;

9. Verklaring buddy's;

10. Aanvullende bewijzen Afghanistan;"

3. De aanvullende nota('s)

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoeker een eerste aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de algemene situatie in Afghanistan actualiseert en hij zijn levensomstandigheden in België toelicht. Aan zijn aanvullende nota voegt verzoeker de volgende stukken toe (zie inventaris bij verzoekers eerste aanvullende nota):

"1. Asylos

2. Bewijzen werk

3. Getuigenverklaringen

4. Bewijzen scouts

5. Foto's scoutsbal

6. Bewijzen rijbewijs en opleidingen

7. Bewijzen buddy's

8. Kaftje verzoeker"

3.2. De Raad ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023;
- het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022;
- het rapport “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022;
- het rapport “*Afghanistan – Country Focus*” van EUAA van december 2023;
- het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022;
- het rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020;
- het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022;
- het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023.

In zijn aanvullende nota vermeldt verweerder tevens het rapport “*EASO Afghanistan Security Situation Update*” van EASO van september 2021, waarvan niet in de aanvullende nota, doch wel in de bestreden beslissing een weblink wordt opgenomen.

3.3. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een tweede aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn levensomstandigheden in België verder toelicht en waaraan hij de volgende stukken toevoegt (zie inventaris bij verzoekers tweede aanvullende nota):

- “1. *Tekeningen scouts*
2. *Getuigenverklaringen scouts*”.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de

uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omdat hij en zijn familie door de taliban werden bedreigd naar aanleiding van het werk van zijn vader als chauffeur voor de voormalige Afghaanse politie. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Waar verzoeker wijst op zijn verblijf in Europa, stelt de Raad het volgende vast.

7.2.1. Het is niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. Uit de door partijen bijgebrachte informatie blijkt immers dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen. Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

7.2.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan verder volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes. De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia.

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs.

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de Verenigde Naties dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd. Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn

worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard.

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen. Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul.

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen.

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden. Er wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van het aantal lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft. Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023. De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie.

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media-profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie. Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam. In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken. Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media-netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden. In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan. Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht, op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en het is onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is. Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd. Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd.

Verder wordt benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk. Er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert.

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen. Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatieve aan gedragingen of maatregelen.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal en de informatie opgenomen in het verzoekschrift doet niet anders besluiten.

7.2.3. *In casu* voert verzoeker in zijn verzoekschrift onder meer aan als volgt:

“- de leeftijd: verzoeker was tot recent geleden een NBMV. Hij kwam in België aan op 16-jarige leeftijd. Hij is op 15-jarige leeftijd vertrokken uit Afghanistan. Vandaag is verzoeker 18 jaar. Als minderjarige of jongvolwassene is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

[...]

- de duur van het verblijf in een westers land: Verzoeker is al meer dan 3 jaar weg uit Afghanistan. Doordat het ging om vormende jaren is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Zijn voeling met de Afghaanse samenleving is bijgevolg eerder beperkt. Laat staan dat hij voeling zou hebben met het Afghanistan in handen van de taliban.

- Verzoekers sociale media gebruik: verzoeker is zeer actief op sociale media. Hij heeft een Facebook, Instagram, Snapchat en TikTok profiel op eigen naam. Hij gebruikt dus ook een door de Taliban verboden app, TikTok. Taliban kan de inhoud van die app screenen bij aankomst van verzoeker. Verzoeker kan gedwongen worden zijn telefoon te openen en af te geven, en als dit gebeurt zal de Taliban inhoud op zijn account zal vinden die anti-Taliban is, zoals bijvoorbeeld filmpjes met meisjes, met Westerse kleding, met de scouts, etc. Ook heeft verzoeker 1.938 volgers op TikTok, hetgeen bewijst dat hij zeer zichtbaar is op TikTok (stuk 4).

- Verzoekers gewoontes in België: Verzoeker is bijzonder goed geïntegreerd in België. Hij heeft zich zeer snel aangepast aan de Westerse cultuur en spreekt vloeiend Nederlands: op school, op het werk, bij de scouts, tijdens zijn werk als animator, met zijn uitgebreide Belgische vriendengroep, etc.

Verzoeker studeerde in 2022 af aan de OKAN klas met schitterende resultaten. Hij werd gezien als een voorbeeld leerling (stuk 5). Hij spreekt dus vloeiend Nederlands en is uiteraard bereid om dit te bewijzen tijdens de zitting voor Uw Raad.

Hij werkt sinds augustus 2022 voltijds bij C. L. met weekcontracten (stuk 6). Ook zijn werkgevers zijn lovend over de samenwerking, zijn Nederlands en zijn inzet. Hij zou binnenkort graag een avondopleiding willen volgen om kok of elektricien te worden.

Daarnaast is hij scoutsleider bij de scouts van Ranst sinds september 2022. Hier doet hij mee aan alle activiteiten, meestal elke zaterdag, om kinderen tussen 8 en 10 jaar te begeleiden. Zijn leidersnaam is Bagheera en hij wordt enorm geliefd door de kinderen. Verschillende kinderen hebben dan ook een tekening of brief geschreven voor hem. Ook tonen de vele foto's, filmpjes en getuigenverklaringen aan dat verzoeker een volwaardig en zeer geapprecieerd lid is van de scouts van Ranst (stuk 7).

Ook is hij animator bij Tumult vzw. Hij heeft al een eerste kamp mee gevolgd als startanimator en tijdens de krokusvakantie van 2023 mag hij mee op kamp als animator. Ook hier begeleidt hij jonge kinderen (stuk 8).

[...]

Verzoeker heeft een gemengde vriendengroep, zowel jongens als meisjes, waarmee hij hechte vriendschappen heeft opgebouwd, zoals men kan lezen in de talrijke getuigenverklaringen (stukken 7-8). Zij eten samen frietjes, spelen 'beerpong', luisteren naar muziek, etc.

Ten laatste heeft verzoeker 2 buddy's T. en M. die hem al volgen en begeleiden sinds zijn aankomst in België. Zij hebben ondertussen een zeer sterke band opgebouwd en merken o.a. de volgende zaken op: "Het meest opmerkelijke aan A. is dat hij op zo'n korte tijd zeer goed Nederlands spreekt en begrijpt. De voertaal tussen ons en A. is dan ook steeds Nederlands. Hij vindt het ook fijn om regelmatig samen een stripverhaal zoals Jommeke en FC De Kampioenen te lezen. (...) Heel snel was duidelijk dat hij een talent heeft voor koken. Thuis maken we samen eten. Hij is zeer geïnteresseerd in de Belgische keuken en kent al heel wat gerecht (pannenkoeken, frietjes, ...). (...) Verder is hij zeer sterk met kinderen en ouders. Als er kleine neefjes op bezoek zijn dan is A. hen snel aan het entertainen. A. is ondertussen ook leider in de scouts. Hij geeft samen met Belgische leeftijdsgenoten leiding aan kinderen van 8 tot 10 jaar. Dit doet hij iedere zaterdag. De kinderen hebben hem heel graag en hij is goed geïntegreerd. Hiervoor heeft hij een opleiding tot begeleider gevolgd. Jaarlijks gaat hij ook mee op weekend of op kamp. (...) Regelmatig gaat A. mee naar culturele activiteiten. (...) Hij is enorm gedreven, werkt hard en streeft naar zeer goede resultaten. Hij heeft lang getwijfeld tussen een opleiding in de zorg of een opleiding in de horeca. Voor beide heeft hij een aangeboren talent en een passie. (...) Vanuit zijn vakantiejob had A. reeds ervaring in de horeca (restaurant). (...) Wij zien A. zich verder integreren in de samenleving in België. Hij is de taal machtig en kent de gebruiken en cultuur." (stuk 9)

Bovenstaande elementen in combinatie met de vele stukken tonen een onmiskenbare integratie in de Belgische samenleving, en bijgevolg verwestering, aan."

In zijn eerste aanvullende nota voert verzoeker verder nog aan als volgt:

"Verzoeker wenst nog een aantal nieuwe bewijzen voor te leggen met betrekking tot zijn leven in België.

Uit het verzoekschrift dd. 30 januari 2023 en de bijhorende stukken bleek reeds de bijzondere integratie van verzoeker in België.

Vandaag zijn wij 14 maanden verder en heeft verzoeker zich nog verregaander geïntegreerd in de Belgische samenleving. Ondertussen is hij 19 jaar oud. Verzoeker is als het ware een echte doorsnee Belg geworden.

Hij behaalde in januari 2024 zijn certificaat Nederlands 1.2 bij L. in Mechelen. Hij heeft deze opleiding gecombineerd met een voltijdse job. Ook heeft hij een vrijwillige taalstage van 40 uur ondernomen. Zijn lesgever is lovend over verzoeker:

"Dit korte tekstje zegt voor mij veel over hoe A. is: erg gemotiveerd en plichtsbewust, iemand die voluit gaat voor integratie in de samenleving, ondanks zijn erg jonge leeftijd en de omstandigheden in een asielcentrum. Van september tot eind januari is hij 3 voormiddagen per week naar de les gekomen bij ons, heeft hij ondertussen voltijds gewerkt in de namiddag en avond. En toen ik de taalstages voorstelde (40uur vrijwilligerswerk, met als bedoeling extra Nederlands te oefenen buiten de klas), zei hij onmiddellijk ja. Hoe hij dit allemaal gecombineerd heeft gekregen, dat vind ik erg straf. Bij het evaluatiegesprek van de taalstage vertelden de begeleiders dezelfde dingen die ik zelf al opmerkte bij hem: het is een vriendelijke, wat verlegen jongen, hij doet zijn uiterste best, reageert goed op kritiek, kent al veel woordenschat, vraagt het als hij iets niet begrijpt, en legt zijn hart in de dingen die hij doet." (stuk 1)

Sinds januari 2024 heeft verzoeker een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur voltijds bij C. L.. Hij werkt daar ondertussen al 1,5 jaar. Hij is begonnen als orderpicker en, na het behalen van de nodige certificaten en opleidingen, werkt hij nu als heftrucker. Hij werkt in een zeer gemengd team van mannen en vrouwen van verschillende nationaliteiten en culturen. Verzoeker legt zijn arbeidscontract, loonfiches en vele foto's op het werk met zijn collega's voor (stuk 2). Deze foto's tonen ook aan dat verzoeker met iedereen om kan en zeer goed in de groep ligt. Verzoeker is een onmisbaar deel van het team geworden. Zijn collega's zijn opnieuw lovend over zijn integratie, zijn werk en zijn karakter:

"A.P. is iemand die voor iedereen klaar staat en zijn eigen problemen opzij zet voor anderen te helpen. Hij volgt ook Nederlandse les en volgt ook opleidingen om zich te kunnen opwerken. Hij doet zijn werk fantastisch is nooit te laat of afwezig of zelfs nog nooit ziek geweest. Hij is ook heel aangenaam persoon in omgaan en altijd heel beleefd. Heeft veel respect voor anderen en heeft een goed hart, en is altijd goedgezind. Hij zal ook nooit iemand tot last zijn hij zit ook bij de Scouts waar hij vrienden heeft. Hij heeft ook zijn theoretisch examen afgelegd en volgt ook 20 uren les om dat te behalen. Hij leeft dan ook al bijna 4 jaar in onzekerheid ondanks hij zijn leven hier heeft opgebouwd en met succes en heeft zich ook volledig aangepast aan het leven hier in België."

“Toen A. begon op C. logistiek kwam hij op de picking terecht waar ik leidinggevende ben. A. is iemand waar iedere leidinggevende van droomt. Hij werkt enorm hard. Hij is alle dagen aanwezig, nooit te laat of ziek. Hij is iemand die heel snel leert. Iemand die enorm leergierig is. Hij heeft bij ons al een opleiding gekregen om met en hoogwerker en reach te mogen rijden. Waarvoor hij ook met glans is geslaagd. Hij heeft veel respect voor de mensen rondom hem. Hij is altijd even vriendelijk, goedlachs en komt met plezier werken. Hij is ook iemand die al eens een grapje maakt met iemand van zijn team waardoor hij dan ook super in de groep ligt. A. is iemand die je opbeurt wanneer je een moeilijke dag hebt. Hij staat altijd klaar om iemand te helpen op de werkvloer. Hij bemachtigt de Nederlandse taal heel goed en verstaat dit ook heel goed en past zich heel goed aan. Ik vind het enorm knap wat hij al bereikt heeft uit de verhalen die ik van hem hoort. Hij is echt een pracht van een jongeman waar ik zeker van ben dat hij veel kan bereiken in het leven. Hij heeft al veel bereikt in zijn leven en dit op zo'n jonge leeftijd. Daarom dat ik ervan overtuigd ben dat hij een heel mooi leven heeft in België. en nog veel meer kan bereiken hier.” (stuk 3)

Verzoeker is ook nog steeds scoutsleider (Bagheera) bij de scouts van Ranst. Ondertussen werd hij getotemiseerd. Zijn totemnaam is Saterhoen: “De saterhoen leeft alleen of in kleine groepjes in de bergwouden. Hij is niet wantrouwig. Wanneer hij zich eenmaal aan een nieuwe situatie heeft aangepast, is hij trouw en afhankelijk. Hij is geduldig en kalm en reageert zelden impulsief, ook niet als er gevaar dreigt. De saterhoen heeft een sterke overlevingsdrang en is niet bang van aard” (stuk 4). Hij is nu leiding bij de kapoenen, de jongste kinderen van de scouts. Er worden opnieuw heel wat recente bewijzen van de scouts voorgelegd: tekeningen van de kabouters en kapoenen, getuigenverklaringen, foto's van de activiteiten op zaterdag, de scoutskampen (stuk 4) en het scoutsbal (stuk 5).

Uit alle stukken kan men afleiden dat verzoeker een volwaardig lid van de scoutsfamilie is en de waarden en de normen van de scouts ook volledig heeft toegeëigend. Lid zijn van de scouts is een deel van zijn identiteit. Hij is lid van een grote groep mensen met gezamenlijke waarden en normen. Met hun uniform laten ze dan ook zien wie ze zijn en waar ze voor staan. Scouting is voor verzoeker niet zomaar een hobby, het is een levensstijl.

Zijn medeleiders hebben de volgende prijzende woorden over verzoeker en zijn scoutsidentiteit:

“Al sinds september vorig jaar maakt A. deel uit van onze groep. Vorig jaar was hij leiding bij de kabouters en dit jaar is hij bij onze jongste tak, de kapoenen. In het begin kenden we hem niet goed. Hij was verlegen en stil. Mondjesmaat zagen we hem uitgroeien tot een open kerel, die ontzettend geliefd is bij zowel onze leden als onze leidingsploeg. (...) Hij is vriendelijk, lief en ontzettend goed met kinderen. De kabouters van vorig jaar hingen rond zijn benen en nek en zien hem nog steeds als een voorbeeldfiguur. (...) Een totem verdienen je door je als scout te tonen in allerlei opzichten. Hij kreeg een totemopdracht, waarna we hem uiteindelijk zijn totem gaven, namelijk Saterhoen. (...) Voor iemand die al 14 jaar bij scouting Siegfried Ranst is, kan ik niet genoeg het belang van een totem benadrukken. Het is je identiteit en een weerspiegeling van wie je bent als persoon. Het helpt je om aan jezelf te werken en te begrijpen wie je bent. Ook bij A. is zijn totem een weerspiegeling van wie hij is. Een totem geven we niet zomaar aan iedereen. We hebben hem gekozen met zijn medeleiding, waarin we zijn eigenschappen onderzocht hebben. (...) A. is voor ons een deel gaan uitmaken van de scoutsfamilie. Wij zien het als onze plicht om voor A. op te komen en hem te steunen in deze zaak. Hij beheerst het Nederlands, hij werkt en dan vooral: hij zet zich elke zaterdag in als vrijwilliger in onze scouts. (...) A. heeft dit uit zichzelf gedaan. Vanuit zijn eigen onbaatzuchtigheid is hij leiding geworden bij onze groep. Dat vind ik bijzonder bewonderenswaardig. Dat is wie A. voor mij is: een belangeloos, lief persoon en een trouwe vriend, waar tientallen kinderen naar opkijken. In mijn ogen MOET A. in België blijven.”

“Sinds dit jaar geef ik zelf leiding aan de kapoenen bevertjes, terwijl A. leiding geeft aan de kapoenen reddertjes. Zo ben ik hem dus beter leren kennen aangezien we vaak vergaderingen samen doen. Mijn eerdere indruk van hem is toen zeker bevestigd. Hij is zeer gemotiveerd en staat bijna elke zaterdag klaar om mee te spelen en vergadering voor te bereiden. De kinderen houden van hem, ze stellen altijd vragen aan hem, zoeken hem op als er iets is en geven hem heel veel knuffels. Je ziet ook dat als A. met de kinderen is en met hen speelt, hij helemaal openbloeit. Ik heb A. altijd ervaren als een lieve, gemotiveerde en verantwoordelijke jongen. Ik ben ervan overtuigd dat hij hier in België en op onze scouts echt thuishoort.”

“Nu, tijdens mijn eerste jaar leiding, zie ik A. vaker en zie ik ook hoe fijn hij het vindt om op de scouts te zijn. Hij zet zich telkens in voor onze scouts en voor zijn leden. Hij geniet van het gezelschap en wij genieten van zijn gezelschap. Onlangs op weekend viel het me op dat A. heel sterk is opengebloeid. Hij kreeg op weekend ook zijn totem “Saterhoen” en u had eens moeten zien hoe blij en trots hij zich voelde. Elke leiding draagt zijn eigen steentje bij aan onze scouts, alsook A.. Hij is een harde werker, maar bovenal een sympathieke jonge kerel die alle kansen verdiend die men te bieden heeft. Saterhoen maakt deel uit van onze scoutsfamilie en hij verdient het ten zeerste om deel te blijven uitmaken van onze scoutsfamilie.”

“Hij was vriendelijk, kalm en straalde altijd enthousiasme uit. Ik zag hoe goed hij omging met de meisjes waar hij toen al heel het jaar toegewijde leiding van was. Ik was heel erg onder de indruk van hoe hij na zoveel moeilijks te hebben doorstaan, toch nog de moed vond om zich voor onze scouts als vrijwilliger in te zetten. Toen de leidingsploegen voor het jaar 2023-2024 werden verdeeld, keek ik er dan ook erg naar uit om met A. in leiding te staan. A., ik en nog 10 andere medeleidingen werden in september 2023 leiding van een grote groep actieve, speelse kapoenen. Hier merkten we direct allemaal hoe goed A. met de leden is. Maar ook los van de leden, die heel veel waarde aan hem hechten, is hij ook een grote aanwinst voor onze leidingsploeg.

A.s geduld, bereidheid en vriendelijkheid is onmisbaar in ons team. (...) A. maakt deel uit van onze scoutsfamilie en moet dit blijven!"

"Vorig jaar gaf A. leiding aan de kabouters. Net ook de tak/groep waarmee ik op weekend ging. Dit was een heel fijne ervaring. Wat me direct opviel was dat de leden direct naar hem kwamen. Hij stond dan ook met open armen klaar om hen te verwelkomen en een fantastisch weekend voor hen te bezorgen. (...) Over heel het weekend zag ik hoe kinderen openbloeide bij hem. Hij was altijd vriendelijk, vond het fantastisch om met de kinderen te spelen en had altijd een lach op zijn gezicht. Ik dacht dan steeds hoe fijn moet dit zijn voor de kinderen en zijn medeleiding. (...) Na nog enkele verschuivingen, zat ik uiteindelijk moet nog enkele anderen en A. in een ploeg om samen kapoenen (de jongste groep) te geven. Ik kon niet wachten om dit jaar te starten. Nu geef ik ondertussen al 6 maand leiding. Hij is een echte waarde in ons team. De kinderen houden van hem, niets is te veel gevraagd. Hij doet zijn best en nog veel meer. (...) Zo een fantastische kerel, met zo een groot hart kunnen wij niet kwijt geraken in ons team. Hij zou een enorm gemis en verlies zijn."

"We geven samen leiding aan de kapoentjes, de jongste tak binnen onze scouts. Iedere week opnieuw valt het me op hoe gek de kinderen van hem zijn. Dit is niet enkel zo voor de kinderen in onze groep, maar eveneens voor de leden die vorig jaar leiding van hem kregen. Ook zij komen hem nog elke week een knuffel geven als ze elkaar tegenkomen op het terrein. Dit is niet erg verwonderlijk gezien zijn grote enthousiasme en vriendelijke uitstraling. Ook van de ouders van de kinderen krijgen we enkel positieve respons over A.. (...) De manier waarop hij zijn vaste job, het leren van de Nederlandse taal (die hij nu volledig beheerst) en de scouts combineert is bewonderingswaardig. Het uitwijzen van A. zou niet alleen een verlies zijn voor hem en voor onze scoutsgroep, maar ook voor onze samenleving als geheel. A. heeft echt alles gedaan om zich optimaal te integreren in onze Belgische maatschappij. Hij wilde snel de Nederlandse taal beheersen en heeft tin zijn job en vrije tijd heel wat contacten en vriendschappen uitgebouwd." (stuk 4)

Ook de foto's van het scoutsbal (stuk 5) bewijzen dat verzoeker een doorsnee Belgische jongvolwassene is geworden. Hij drinkt alcohol, krijgt zoenen van meisjes, kleedt zich graag op voor een bal, feest graag, en hij heeft vooral een enorm groot sociaal netwerk van Belgische jongens en meisjes uitgebouwd. Verzoeker distantieert zich bewust van de Afghaanse gemeenschap om zich zo goed mogelijk te integreren in de Belgische samenleving.

Verzoeker heeft zelfs nog contact met zijn voormalige leerkrachten van OKAN, zijn voormalige sociale assistenten en zelfs de ouders van deze assistenten. Zijn netwerk in België is enorm groot en iedereen draagt hem een zeer warm hart toe. Dit blijkt tevens uit volgende getuigenverklaringen:

"Ik ben J.H. en ik schrijf deze brief voor A.P.. (...) Iedereen kende én hield van A.. Hij is een leuke, grappige, beleefde, behulpzame, maar ook onzekere jongen met een hart van goud. A. volgde op dat moment OKAN-onderwijs in het SAL in Lier. Geregeld zat ik met hem 's avonds huiswerk te maken. Hij was erg gemotiveerd en deed echt zijn best om zo goed en zo snel mogelijk Nederlands te leren. Op de oudercontacten kregen we telkens heel lovende feedback over hem. Hij studeerde op het einde van het schooljaar dan ook af van OKAN. (...) A. is hier als minderjarige toegekomen en is hier ondertussen bijna 4 jaar. België en het westerse leven hebben hem gevormd. Hij kwam hier aan als een jongen en is ondertussen een man geworden. Hij heeft in zijn puberteit, een belangrijke levensfase, ons westerse leven geïnternaliseerd. Hij heeft zich zo snel mogelijk aan gepast, zoals wij Belgen dat van hem verwachten. Hij werkt nog steeds en sinds dit schooljaar combineert hij zijn job met een opleiding Nederlands. Daarnaast begint hij aan zijn tweede jaar bij de lokale scouts en heeft hij ook zijn theoretisch rijbewijs behaald. Het is bewonderenswaardig wat hij allemaal doet om zo goed mogelijk te integreren.

Tot op de dag van vandaag heb ik nog steeds contact met A.. Hij komt vaak bij mij en ook al enkele keren bij mijn ouders thuis eten. Het netwerk van A. bestaat voornamelijk uit Belgen. Hij heeft heel weinig contact met andere Afghaanse jongeren en geeft aan dat hij dit contact wil beperken omdat hij hier in België is en Belgische mensen wil leren kennen. Hij doet hier ook echt inspanningen voor. Het is zo mooi, maar tegelijk ook pijnlijk, om te zien dat een jongen als A. al bijna 4 jaar in een opvangcentrum woont en toch heel wat dingen heeft kunnen opbouwen in België. "

"Mijn dochter J. werkte sinds oktober 2021 in Broechem bij Fedasil. Ze leerde daar enkele jongens kennen, waar ze nu nog steeds contact mee heeft. We nodigen hen af en toe uit bij ons thuis. Het zijn allemaal toffe jongens. Maar er is één jongen in het bijzonder die ik een heel warm hart toedraag: A.P..

Hij is ongelooflijk behulpzaam. Hij zet zijn eigen noden onthoudt om anderen te helpen. Hij is heel aangenaam in de omgang en zeer beleefd. Hij gedraagt zich heel respectvol tegenover anderen. Hij heeft een goed hart. Hij spreekt goed Nederlands. (...) Hij is leider bij de scouts en heeft daar veel vrienden. Hij behaalde zijn theoretisch rijbewijs en volgde al 20 uren autorijschool. Hij heeft een leven in België opgebouwd ondanks het feit dat hij al bijna 4 jaar in onzekerheid leeft. Hij heeft zich helemaal aangepast aan onze levensstijl. Ik zie waarom hij J. haar vriend is geworden. Hij is sowieso iedereens vriend!"

"Ik heb les gegeven aan A. in het schooljaar 2021-2022. A. volgde toen les in OKAN. Terwijl hij in het asielcentrum van Broechem verbleef te midden van het lawaai kwam hij dagelijks naar school en was hij aandachtig in de lessen. Hij was heel rustig, ijverig, goedlachs en een echte voorbeeldleerling in de klas. Het is me tot nu toe nog bijgebleven hoe A. zich gedroeg ten opzichte van zijn klasgenoten en de leerkrachten. Hij had een rol van een grote broer in de klas, die de geschillen kon helpen uitpraten, die mee de orde kon handhaven als de klasgenoten te luidruchtig werden of ongepaste opmerkingen maakten, die klaarstond om te helpen of om iets uit te leggen. A. was ook respectvol en beleefd ten opzichte van zijn vrouwelijke

klasgenoten en medeleerlingen op school, hij gedroeg zich als een gentleman. Zijn romen voor de toekomst waren op dat moment om snel uit het centrum te kunnen verhuizen, trouwen, 2 kindjes en samen met zijn vrouw gaan werken. De collega-leerkrachten onder elkaar hebben meermaals gezegd dat we trots zouden zijn indien onze, nu nog jonge zonen, zouden uitgroeien tot mannen als A.." (stuk 3)

Ondertussen heeft verzoeker zijn voorlopig rijbewijs behaald, is hij op zoek naar een eigen huurappartement, en heeft hij een opleiding reachtruck en maatwerk gevolgd (stuk 6).

Ten slotte mogen verzoekers buddy's niet vergeten worden. De familie R.-C. uit Edegem kent verzoeker ondertussen al 3 jaar. Verzoeker heeft een heel hechte band met deze familie en zij hebben verzoekers integratieproces in België mee gevormd. Zij hebben een recente getuigenverklaring geschreven en ook een boekje gemaakt over het leven en de mijlpalen van verzoeker in België (stuk 7). De familie heeft de evolutie van verzoeker als volgt neergeschreven:

"Van een verlegen kind is hij uitgegroeid tot een leergierige jonge man die zich heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving. (...) Vrij snel had A. het Nederlands onder de knie. De voertaal van al onze gesprekken is dan ook het Nederlands. Op school heeft hij extra lessen genomen en streefde hij naar de beste resultaten. We waren dan ook heel fier om bij zijn diploma-uitreiking aanwezig te zijn. (...) Zijn eerste job in de horeca was zijn passie. Aangezien dit enkel in het weekend kon zijn we samen naar interimkantoren getrokken met zijn CV. Vrij snel had hij werk in de logistiek bij Nike. Ook hier leerde hij snel bij en werd hij opgeleid om met de heftruck te rijden. In de scouts neemt A. ook de leiding op en het zijn steeds leuke verhalen als hij erover vertelt. (...) Samen met de rest van ons gezien is A. mee gaan kijken naar de Vlaamse klassiekers gaande van Daens, Red Star Line en 40-45. Af en toe een museum, een film of een bezoekje aan een restaurant. In sport (tennis, lopen) bleek hij ook goed te zijn en heeft een winnaarsmentaliteit. Thuis bij ons hebben we samen ook enkele gerechten gemaakt uit de Vlaamse keuken. Hij blijkt een talent te hebben voor de keuken. (...) In het weekend zijn we vaak gaan autorijden. We waren onder de indruk hoe snel hij dit onder de knie had. (...) In de toekomst zien we A. als een zeer toegewijde medewerker in de logistiek. We hopen dat hij ooit de kans krijgt om verder te studeren in de zorgsector (zorgkundige of verpleegkundige) omdat hij echt heel goed is met ouderen en kinderen. We kunnen enkel maar bevestigen dat A. zich prima heeft geïntegreerd in de samenleving." (stuk 7).

Verzoeker heeft ook een käftje gemaakt over zijn leven en integratie in België met allerlei stukken die werden toegevoegd aan het verzoekschrift en/of de aanvullende nota (stuk 8). Hij zal dit käftje meenemen naar de zitting.

Bovenstaande bewijzen tonen aan dat verzoeker zijn weg in de Belgische samenleving helemaal heeft gevonden en niet meer zal kunnen aarden onder een talibanregime. Minstens zal hij door de taliban als verwesterd beschouwd worden omwille van zijn bewuste aanpassing hier."

De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad op jonge leeftijd (15 jaar) uit Afghanistan is vertrokken in 2019 en dat hij intussen bijna twee jaar als niet-begeleide minderjarige in België verblijft. Ten tijde van het indienen van onderhavig verzoek om internationale bescherming was verzoeker 15 jaar oud. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen was verzoeker 17 jaar oud. Gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust Belgische en Europese gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Uit de door verzoeker aan zijn aanvullende nota toegevoegde getuigenissen en attesten, die afkomstig zijn van verschillende bronnen en een zekere tijdsperiode bestrijken, blijkt dienaangaande dat verzoeker een verregaande inspanning heeft geleverd om zich in de Belgische samenleving te integreren.

Uit de hiervoor geciteerde passages uit het verzoekschrift en verzoekers eerste aanvullende, alsook uit de stukken die ter staving hiervan aan het verzoekschrift en verzoekers aanvullende nota's worden toegevoegd, blijkt immers dat verzoeker op een diepgaande wijze in nauw contact is gekomen met verschillende aspecten van de Belgische samenleving en dit op een dermate wijze dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat dit in hoofde van verzoeker ertoe heeft bijgedragen dat er in zijn geval sprake is van bepaalde persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Zo dient gewezen op de volgende elementen die hiervan getuigen: verzoekers zichtbare activiteiten op sociale media, waar hij 1938 volgers heeft; verzoekers uitstekende kennis van het Nederlands dat hij in zijn dagelijks leven veelvuldig gebruikt; verzoekers schoolloopbaan in België, waar hij een modelleerling bleek te zijn; verzoekers inspanningen om te werken, waarbij zijn Belgische werkgevers uitermate tevreden zijn over zijn werkhouding en algemene houding; verzoekers activiteiten bij de scouts, waar hij een geliefde kinderbegeleider is en hij intussen leider is geworden, net als zijn activiteiten als animator op kampen van een vzw; zijn uitgebreide vriendengroep, waaronder vele Belgische vrienden waarmee hij vele activiteiten onderneemt, terwijl zijn contacten met de Afghaanse gemeenschap in België zeer beperkt blijken te zijn; het feit dat verzoeker reeds sedert zijn aankomst wordt begeleid door twee 'buddy's', waarmee hij een nauwe band heeft en met wie hij verschillende activiteiten doet, van babysitten op de neefjes van zijn buddy's tot culturele uitstappen. Verzoeker wordt aldus omringd door een hechte en oprechte groep van mensen uit verschillende hoeken van

de Belgische samenleving, en dit op een diepgaande en dagelijkse basis. Dit wordt bevestigd door de talrijke aanwezigen uit deze groep mensen ter terechtzitting. Het geheel van deze elementen, die worden ondersteund door vele getuigenissen en een lange periode bestrijken, maakt dat verzoeker concreet aantoonde dat hij zich dermate aan Belgische samenleving heeft aangepast dat er in zijn hoofde sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Daargelaten de vraag of verzoeker blijk geeft van een daadwerkelijke internalisering van de Belgische en Europese waarden en normen, meent de Raad dat in deze evenwel niet kan worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van volgende elementen eigen aan verzoekers situatie: i) het feit dat hij op vijftienjarige leeftijd als minderjarige Afghanistan heeft verlaten voor Europa; ii) zijn inmiddels vijfjarige afwezigheid uit Afghanistan; en iii) zijn verblijf van inmiddels bijna vier jaar in België en zijn verregaande integratie in de Belgische samenleving en actieve deelname eraan zoals onder meer blijkt uit de bijgebrachte getuigenissen.

Verzoeker heeft een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. Zijn jonge leeftijd maakte dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn school, het verblijf in het opvangcentrum, zijn contacten met zijn 'buddy's', de scouts, op zijn werk en via deelname aan kampen als animator, alsook door zijn activiteiten op sociale media, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn relatief jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

7.2.4. Het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie in acht genomen, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden zijn uitgevaardigd, alsook met het gegeven dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, daar de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling, van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

7.3. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn relatief jonge leeftijd, zijn individuele omstandigheden en zijn specifieke levensomstandigheden in België, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het talibanregime, besluit de Raad dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wegens zijn (toegeschreven) internalisering van Belgische en Europese waarden en normen kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging. Tevens is de Raad van oordeel dat er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn, daar *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van het internaliseren van Belgische en Europese waarden en normen wordt beschuldigd, dan kunnen de *de facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 (p. 145-149).

7.4. Gelet op de uiteenzetting hierboven, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

S. HUENGES WAJER